

Sygn. akt V CZ 63/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Iwona Koper

SSN Anna Owczarek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa S. M. przeciwko J. M.
o ustanowienie rozdzielności majątkowej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 3 października 2014 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 7 kwietnia 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego Sądu Okręgowego powódka została wezwana do uzupełnienia braków formalnych zażalenia na postanowienie o odrzuceniu pozwu przez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia zażalenia. Powódka odmówiła wykonania zarządzenia wskazując, że w sprawie o ustanowienie rozdzielności majątkowej dochodzone jest roszczenie niemajątkowe, wobec czego niemożliwym jest podanie wartości przedmiotu zaskarżenia. Postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2014 r. Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie powódki wskutek nieoznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powódka zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, w szczególności art. 126¹ § 1 k.p.c. i art. 394 § 3 k.p.c. w zw. z art. 17 pkt 4 k.p.c. i art. 394¹ § 2 in fine k.p.c. art. 130 § 1 zd. 1 w zw. z art. 370 k.p.c. i art. 373 k.p.c. oraz w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. jak również art. 17 k.p.c. i art. 52 k.r. i o. i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył:

Piśmiennictwo i judykatura zgodnie przyjmują, że sprawa o ustanowienie rozdzielności majątkowej jest sprawą o prawa majątkowe i należy do właściwości rzeczowej sądu rejonowego bez względu na wartość przedmiotu sporu.

Zgodnie z art. 368 § 2 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 w sprawach o prawo majątkowe należy oznaczyć wartość przedmiotu zaskarżenia. Wymóg ten dotyczy każdej sprawy majątkowej, bez względu na to czy wnoszone pisma procesowe podlegają opłacie stałej. Wymóg wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia, podobnie jak wskazania wartości przedmiotu sprawy, służy nie tylko określeniu wysokości opłaty, ale i rozstrzygnięciu o wysokości kosztów zastępstwa procesowego, dopuszczalności czy ustaleniu nadzwyczajnych środków zaskarżenia (art. 398² § 1 k.p.c.) (por. uchwały Sądu Najwyższego z 29 lipca 2003 r., III PZP 10/03, OSNP 2004, nr 3, poz. 43, z dnia 7 lipca 2005 r., II UZP 7/05, OSNP 2005, nr 24, poz. 396, i z dnia 22 sierpnia 2007 r., III CZP 77/07, OSNC 2008, nr 10, poz. 109, oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2000 r., I PZ 58/00, OSNAPUS 2002, nr 9, poz. 214).

Nieoznaczenie w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia, także jeżeli podlega ona opłacie stałej, jest brakiem formalnym podlegającym usunięciu w trybie art. 130 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 1999 r., I CKN 1291/98, nie publ.).

Powołana przez skarżącego w uzasadnieniu zażalenia uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2008 r. III CZP 7/08 (OSNC 2009 nr 4, poz. 55), zapadła innym stanie faktycznym i prawnym. W sprawach o naruszenie posiadania skarga kasacyjna jest niedopuszczalna (art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c.), takiego ograniczenia nie ma przy sprawach o ustanowienie rozdzielności majątkowej.

Ponadto błędnie wskazuje skarga, że skarga kasacyjna nie przysługuje również w braku przesłanek z art. 398¹ § 1 k.p.c. Postanowieniem sądu drugiej instancji „w przedmiocie odrzucenia pozwu” kończącym postępowanie w rozumieniu wskazanego przepisu jest bowiem także orzeczenie oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji odrzucające pozew (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2006 r., III CSK 48/06, OSNC 2007/ nr 1, poz. 2, z dnia 23 lutego 2012 r., II CSK 499/11, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione.